

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 25. Conventus Herbipolensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](#)

Sæcul. XII. honorem Pontifici exhiberet, quamvis
 A.C. 1121. gravi laboraret infirmitate, ad Remense
 Concilium accessisse. Et prosequitur:
*Si quid igitur apud te valet amor noster,
 conservet Ecclesia Senonensis libertatis jus,
 quo bucusque fruebatur, & per te non fuit
 ancilla, subjectione novissime & impruden-
 ter excogitata; Hæc enim clam, furtim,
 & Clericis Senonensibus, Episcopis illius
 provinciæ, & Rege insciis, qui Ecclesi-
 sticæ Libertatis Affertores sunt, statuta
 fuisse dicitur. Dignitas ista Ecclesia est,
 non Personæ, si igitur Archiepiscopus de
 quodam jure decrevit, quod in ipsius non
 erat potestate, si promisit, quod promitti-
 re non debebat, Ecclesia tamen Senonensis,
 quod suum est, non amisit, nec antiqua
 libertate privata est. His igitur ita se-
 babentibus, cave, dulcissime* Pater, ne Ci-
 vitas Lugdunensis, quæ in alieno est regno,
 de nostro floreat detrimento, & dum me
 Principi amico subjicere vis, inimicos ef-
 ficias. Si Rex Francorum in levi peti-
 tione contemnitur, nulla spes est, majora
 impetraturum, &, repulsam Dignitati
 suæ indecoram timens, nihil amplius petet.
 Nempe illa ætate urbs Lugdunensis, Re-
 gni Burgundici pars, Imperatori parebat.*

* in Actis
Conc.

§. XXV.

Conventus Herbipolensis.

In Germania Henricus Imperator, cum
 statul-

statuisset, urbem Moguntinensem, sibi Sæcul. XII.
rebellem, armis ad officium compellere, A.C. 1121.
missis undique ad Principes mandatis *Ab. Ursper.*
eam obsidere parabat. Contra vero Al- *an. 1121.*

bertus Archiepiscopus in Saxonia, quo
confugerat, nihil intentatum relinque-
bat, ut eandem civitatem servaret, &
quia jam diu potestate Legati Apostolici
munitus erat, sæpe conventus Episcopo-
rum Principumque illius provinciæ con-
vocabat, in quibus totam, qua pollebat,
eloquentiæ vim adhibebat, ut omnes Ca-
tholicos ad succurrentum Moguntiæ,
Germaniæ Metropoli, excitaret. Con-
silia quoque agitabantur, de Episcopo Spi-
rensi, Episcopo Wormatiensi, aliisque in
Sedes suas restituendis, qui ideo expulsi
fuerant, quod fidem Papæ servarent.
Mense Junio exeunte exercitibus hostili-
bus, altero in Saxonia, altero in Alsacia in
castris degentibus, in omnibus Ecclesiis in-
dicebantur jejunia, & populi inter preces
publicas procedebant. Implevit Domi-
nus Fidelium vota, & corda Principum
direxit, nam cum infestæ acies prope in
conspectum pervenissent, missi sunt ex
utraque parte viri pietate & sapientia
præstantes, qui colloquerentur, & de fœ-
deribus pacis tractarent. Hi tum argu-
mentis, tum precibus Imperatorem per-
moverunt, ut promitteret, se litem hanc
Principum arbitrio dirimendam commis-

I i 2

surum

Sæcul. XII. surum esse. Ergo duodecim viri utrinque nominantur, & Conventus generalis Heripoli ad Festum S. Michaelis indicatur. Tum stipulata manu fidem confirmantes interim in diversa recedunt.

Tribus circiter mensibus inde elapsis, Heripoli ex condicione convenient, ac de modo tollendi Schisma, pacemque & concordiam inter Imperium & Sacerdotium reducendi, agunt. Primo sancta est pax firmissima in tota Germania, persona capitis iis denunciata, qui eam violarent, præceptumque, ut omnes terræ Ecclesiæ, Principi, aut privatis erexitur restituerentur. Quod autem spectabat ad Excommunicationis Censuram, ferme omnium calamitatum fontem, res ad Pontificis judicium dilata est, & duo Legati, videlicet Bruno Episcopus Spirensis & Arnulphus Abbas Fuldensis nominati, qui Romam proficiserentur, Apostolicam Sanctitatem rogaturi, ut Concilium Generale indiceret, in quo gravissima causa definiretur. Interim Otto Episcopus Bambergensis & Henricus Dux missi sunt ad Bavariæ Principes, qui impediti Heripolim pergere non potuerant. Hindeinde prima Novembri Ratisbonæ congregati, quæ communi consilio decreta fuerant, approbarunt.

§. XXVI.